UCHWAŁA NR 0150/XX/438/08

RADY MIASTA TYCHY

z dnia 29 maja 2008 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi Pani W Ł na działalność Dyrektora Miejskiego Zarządu Budynków Mieszkalnych w Tychach

Na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.), w związku z art. 229 pkt. 3 Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), na wniosek Komisji Rewizyjnej,

Rada Miasta Tychy uchwala:

§ 1

Po rozpatrzeniu skargi Pani W Ł na działalność Dyrektora Miejskiego Zarządu Budynków Mieszkalnych w Tychach skargę uznaje się za bezzasadną.

§ 2

Uzasadnienie uchwały Komisji Rewizyjnej stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3

Odpowiedzialny za wykonanie uchwały jest Prezydent Miasta Tychy.

§ 4

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący
Rady Miasta Tychy

/-/ dr Michał Gramatyka

Załącznik do uchwały
Nr 0150/XX/438/08
Rady Miasta Tychy
z dnia 29 maja 2008 r.

Uzasadnienie:

Dnia 31 marca 2008 r. do Rady Miasta Tychy przekazana została skarga na działalność Dyrektora Miejskiego Zarządu Budynków Mieszkalnych w Tychach w sprawie naruszenia przepisów ustawy - Prawo Zamówień Publicznych, skutkujące naruszeniem przepisów ustawy o ochronie danych osobowych.
Komisja Rewizyjna rozpatrując skargę zapoznała się z przedłożonymi dokumentami w sprawie i stwierdza, co następuje:

1. Miejski Zarząd Budynków Mieszkalnych w Tychach przeprowadził postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego w trybie przetargu nieograniczonego pod nazwą „Utrzymanie czystości w częściach wspólnych nieruchomości oraz ich otoczenia, administrowanych przez Miejski Zarząd Budynków Mieszkalnych w Tychach". Załącznikiem, a zarazem integralną częścią specyfikacji istotnych warunków zamówienia - SIWZ - był projekt umowy, zawierający dokładny opis zamówienia oraz wszystkie istotne elementy przedmiotu umowy, w tym także - w formie załącznika do umowy - szczegółowy zakres obowiązków nałożonych na Wykonawcę, gdzie w pkt. 8 wskazano m.in. kwestionowane przez skarżącą "skuteczne doręczanie za potwierdzeniem odbioru korespondencji Zamawiającego kierowanej do właścicieli i najemców lokali mieszkalnych oraz lokali użytkowych",
2. Sporządzona w powyższej formie SIWZ wbrew stanowisku skarżącej nie narusza przepisów ustawy Prawo Zamówień Publicznych, ponieważ zgodnie z art. 36 ust. 1 pkt 16 ustawy Zamawiający obowiązany jest do określenia w SIWZ wyłącznie istotnych dla stron postanowień, które zostaną wprowadzone do treści umowy, ogólnych warunków umowy lub wzoru umowy, jeżeli wymaga od Wykonawcy, aby zawarł z nim umowę na określonych warunkach, co miało miejsce w przedmiotowym przypadku,
3. Wykonawcy składający ofertę zobowiązani byli złożyć oświadczenie, że zapoznali się z treścią SIWZ, a tym samym iż znali pełny zakres przedmiotu zamówienia, stąd to na nich spoczywał obowiązek należytej wyceny oferowanej usługi, uwzględniającej wszystkie jej elementy wymagane przez Zamawiającego. Komisja stwierdza, że nie jest obowiązkiem Zamawiającego badanie, w jaki sposób Wykonawca dokonał wyceny, a jedynie wybór tego z nich, który oferuje najniższą cenę zamawianej usługi,
4. W toku przedmiotowego postępowania żaden z Wykonawców nie miał jakichkolwiek wątpliwości co do zakresu całości przedmiotu zamówienia, czego potwierdzeniem jest brak zapytań w trybie art. 38 ustawy Prawo Zamówień Publicznych, jak również nie skorzystanie z przysługujących środków ochrony prawnej.

Mając na uwadze powyższe Komisja uznaje, że bezzasadnym jest zarzut skarżącej, jakoby część usługi w zakresie doręczania korespondencji Zamawiającego wykraczała poza zakres zamówienia przedstawionego w SIWZ, a w konsekwencji - jakoby zakres tej usługi nie został wyceniony przez Wykonawcę. Z tych samych względów nie sposób podzielić poglądu skarżącej, jakoby umowa w tej części była nieważna z mocy art. 140 ust. 3, a tym samym jakoby Wykonawca nie miał obowiązku wykonywania tejże usługi. SIWZ zawierała projekt umowy, z którego treści bezspornie wynikał m.in. kwestionowany zakres usługi i umowa o takiej treści - bez wprowadzania do niej jakichkolwiek zmian - została zawarta z wyłonionym w toku postępowania Wykonawcą. A zatem usługa, której jednym z elementów jest sporne doręczanie korespondencji przez Wykonawcę, została w prawidłowy sposób zamówiona i zgodnie z umową jest wynagradzana wraz z należnym z tego tytułu podatkiem.
Mając na uwadze powyższe, zarzuty dotyczące naruszenia przepisów ustawy Prawo Zamówień Publicznych, a pośrednio także ustawy o swobodzie działalności gospodarczej i ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych lub prawnych nie znajdują żadnego potwierdzenia w stanie faktycznym i prawnym.

Rada Miasta Tychy

5. Zgodnie z art. 23 ust. 1 pkt 2 i pkt 5 ustawy o ochronie danych osobowych przetwarzanie danych osobowych jest dopuszczalne wtedy, gdy jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa, jak również gdy jest to niezbędne dla wypełnienia prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez administratorów danych albo odbiorców danych, a przetwarzanie nie narusza praw i wolności osoby, której dane dotyczą. MZBM działający w imieniu Gminy Miasta Tychy jako Wynajmujący lokale mieszkalne i użytkowe oraz jako administrator Wspólnot Mieszkaniowych zobligowany jest kierować się przepisami ustawy o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie kodeksu cywilnego, ustawy o własności lokali oraz innymi właściwymi przepisami prawa i w tym celu musi wypełniać szereg obowiązków nałożonych wskazanymi ustawami, jak np. zawiadamianie o zmianach wysokości należnych opłat, o terminach zebrań wspólnot mieszkaniowych, itp. W celu realizacji tych obowiązków i w oparciu o wspomniany wyżej art. 23 ust. 1 pkt 2 i pkt 5 ustawy o ochronie danych osobowych MZBM jest zatem uprawniony do przetwarzania, w tym także udostępniania danych osobowych podmiotom, które pośredniczą w ich wykonaniu. Stąd zarzuty skarżącej, jakoby MZBM świadomie naruszał przepisy ustawy o ochronie danych osobowych, w szczególności jakoby dopuszczał się sprzedaży danych osobowych właścicieli i najemców lokali nie znalazły potwierdzenia w przeprowadzonym postępowaniu.
6. Dane osobowe właścicieli i najemców lokali nie są - wbrew zarzutom skarżącej - przedmiotem obrotu, nie stanowią bowiem same w sobie przedmiotu umowy, a zatem nie są towarem, a li tylko są przekazywane pośrednio w celu wykonania umowy, a jednocześnie i przede wszystkim - w celu spełnienia prawnych obowiązków, o których mowa powyżej, co nie narusza praw i wolności osób, których dane te dotyczą. Trzeba mieć na uwadze, że prawo do ochrony danych osobowych nie jest prawem o charakterze absolutnym, lecz doznaje ograniczeń z uwagi na interes publiczny lub usprawiedliwiony interes innych osób. Problematyka doręczania korespondencji została przedstawiona na zebraniach wszystkich wspólnot mieszkaniowych administrowanych przez MZBM i nikt z obecnych nie wnosił w tym przedmiocie żadnych uwag i zastrzeżeń, nie wpłynęły też w tym zakresie (oprócz skargi p. Ł) żadne skargi.

W tym stanie rzeczy oraz w świetle powołanego wyżej przepisu art. 23 ust. 1 zarzut dotyczący naruszenia ustawy o ochronie danych osobowych jest zdaniem Komisji Rewizyjnej nieuzasadniony.

Mając na względzie przywołane uzasadnienie skarga jest bezzasadna.